»Vi ønsker at udtrykke vor Overbevis-»ning om, at den voksende demokratiske Fø-»lelse i Landet — baade blandt Mænd og Kvin-»der — burde mødes af Regeringen med Ind-»givelsen af et Forslag for en demokratisk »Valgreform, der tilvejebringer et System for »»Adult Suffrage« som vil udvide den parla-»mentariske Stemmeret til hvert voksent Med-»lem i Kommunen, det være sig mandligt »eller kvindeligt og omsætte dette Forslag i »en Lov under det nuværende Parlament.

»Vi vil ærbødigst beraabe os paa, at det »nuværende Valgretssystem som er baseret »paa Ejendoms-Kvalifikationer og som ude-»lukker Kvinder, er en afgørende Hindring »for Fremskridtet for Selvstyre og ansvarligt »Medborgerskab; at ingen blot Modifikation »af et saadant System kan sikkre en retfær-»dig Repræsentation for Folket; og at Retten »til den parlamentariske Stemmeret herefter »bør hvile paa Personerne og ikke paa Ejen-dommen«.

Idet *Mr Henderson* overrakte dette Aktstykke, sagde han, at de havde fundet, at uagtet Landets Befolkning var omtrent 45 Millioner, havde kun 7½ Million Stemmeret (7,504,655). Dette var ikke en værdig Repræsentation af Folket for dette Land. Han troede, at Indregistreringen nutildags var bestyret efter circa 30 eller 40 forskellige Statutter, og at det hele System er fuldt af Uregelmæssigheder. Han hentydede ogsaa til de Misfordele for Vælgerne, der fulgte det nuværende »latch-key System«, idet han paapegede, at i 2 Grevskaber var 10,000 Personer blevne slettede af Valglisterne og i London omtrent 3,500. Dette var et stærkt Argument i Favør af, at der maatte gøres noget.

Rev. Silvester Horne sagde, at de alle vidste, at the »Conciliation-Bill« kun havde en mikroskopisk Andel i Premierministerens personlige Sympathi. Mange af Medlemmerne kunde ikke lide den, fordi de ikke yndede begrænset Stemmeret, og det var deres store Ønske, at faa dette Forslag udvidet. Den simple Vej for at opnaa dette var at adoptere de Principer, som indeholdtes i deres Petition.

Mr Walter Rea — Sekretæren — sagde, at Kvindestemmeret maatte komme, og at man kun havde to Alternativer, en begrænset Lov eller Adult Suffrage. De saa med Uro henimod Udsigten til at the «Conciliation Bill« skulde kunne blive vedtaget i en Skikkelse, som dens nuværende. Han bad Regeringen om at stille sig paa den demokratiske Side.

Mr Asquiths Svar.

Mr Asquith udtrykte sin Glæde over Ansøgningen, som var undertegnet af 90 Parlamentsmedlemmer. Som de ønskede, vilde han udtale sig til dem om Kvindestemmeret. Hans Mening derom var velkendt, og den var ikke undergaaet nogen Ændring i de sidste faa Aar. Men hvad angik the »Conciliation Bill«, saa havde Regeringen — hvad end enkelte af dens Medlemmers Mening kunde være — givet Løfte af bestemt Art, og ved dette agtede man at forblive. Løftet var, at hvis dette Lovforslag blev fremført i næste Parlamentssamling under den Forudsætning, at dets Basis var stor nok til at tillade en gennemgaaende Ændring, i den Forstand som han antog Deputationen ønskede — under *den* Forudsætning og kun under *den* Forudsætning, vilde Lovforslaget faa den Adgang til Viderebehandling som ønskedes, og som man havde forpligtet sig til at give«.

Dette var hans Stilling med Hensyn til nævnte Conciliation Bill. Men ved den nu lige modtagne Adresse var et langt større Spørgsmaal rejst. Hans eget Syn paa Adult Suffage var ofte nok udtalt, men det glædede ham at benytte denne Lejlighed til at gentage det. Allerede i Februar iaar var en Deputation fra Comitéen af »Trade Union's Congressen« hos ham med Hensyn til samme Sag, og han benyttede den Gang følgende Ord: Vi mener at en Mands Ret til at stemme afhænger af, at han er Borger og en Borger, der i Alder og Forstand er kompetent til at faa en Stemme; men vel at mærke skal han ikke have Ret til at faa mere end *een*«. Dette repræsenterede Alles Mening, som var her tilstede, og han syntes selv, at der kun var een Vej ad hvilken dette Spørgsmaal kunde blive afgjort paa en sikker, fornuftig og varig Grund, og denne var, at man paa een Gang slog en Streg over alle de tekniske Forskelligheder, som nu eksisterer i de forskellige Kategorier af Kvalifikationer: Lejer, Ejer af Ejendomme, Beboer, skattepligtig, bosiddende Familieforsørger og lignende. Paa disse tilstrækkelig store Antal af Stammer, er der ogsaa bleven indpodet understøttende Udvækster. Alt dette maa fejes bort. Hele Sagen maa sættes op paa det ene fornuftige Grundlag, at en Mand som Beboer skulde automatisk, uden egen Anstrængelse og ved Maskineriet af en offentlig Embedsmand og paa det offentliges Bekostning, blive iklædt Stemmerettens fulde Magt. Dette skulde være en meget enkel og forstaaelig Stilling og det skulde sikkert blive det Princip, hvorpaa Lovgivningen kunde bygge videre.

Angaaende Kvinder.

Idet han udtalte sine egne Anskuelser og ikke den øvrige Regerings, tog han absolut Afstand fra Deputationen, da den sagde, at Ordet »Mand« burde indeslutte »Kvinde«. Men ethvert Forslag der fremlagdes, kunde indgives i en saadan Form, at det kunde aabne »House of Commons« den Mulighed, at gøre denne Udvidelse ved at tilsætte Ændringer. Dette sagde han som i Paranthes. Atter tilføjede han, at Stemmeretten skulde grundes paa disse enkle Principer og samstemmede heri ganske med Deputationen, og han tilføjede videre, at det havde været Regeringens Hensigt i næste Parlamentssamling at indgive et Forslag — uden at have faaet denne ydre Tilskyndelse — for at gøre dette Princip gældende. De maatte dog ikke vente, at han vilde gaa videre end hertil, og de maatte vel erindre de Komplikationer, som var blevne indførte ved Forskellen paa de to Køn!

Den Nationale Union og Reform-Forslaget.

Bestyrelsen af den Nationale-Union holdt forrige Torsdag et Møde, efter hvilket følgende Manifest blev udsendt:

En helt ny politisk Situation er bleven skabt ved Mr Asquiths Erklæring om, at Regeringen har til Hensigt næste Samling at indføre et Reform-Lovforslag, der er baseret paa Borgerskab. Dette vil i Følge Mr Asquiths egne Ord give parlamentarisk Stemmeret til: Borgere i fuld Alder dertil og kompetente i deres Forstaaelse. Ikke destomindre gør Regeringen ingen Forberedelse for Frigørelsen af Kvinderne, og vi protesterer af al vor Magt mod denne Udelukkelse og henvender os til Regeringen for at rette dette. Vi fordrer, at Kvinder ogsaa skal anses for Borgere, og vi siger, at det vil være en grov Forhaanelse og Uretfærdighed at give Stemmeret til hver Mand paa Grund af hans Køn, medens det nægtes enhver Kvinde paa Grund af hendes. Vi tager vort Standpunkt for Kvindernes Borgerskab og forlanger Kvinders Repræsentation som Borgere.

M. G. Fawcett.

Mr Ramsay Mac-Donald om Situationen (af Labour Party).

Kvinder skal absolut indesluttes i Lovforslaget, og de kan stole paa at »Labour-Party« vil gøre alt, hvad der er gørligt for at faa saa mange Kvinder ind som vel muligt. Hvis »House of Commons« indbringer Kvinder, saa kan De stole paa, at Labour-Party's Repræsentanter ikke vil gaa sammen med »House of Lords« for at stænge Kvinderne ude. Naar de tager alt i Betragtning og især den Mistænkeliggørelse, der er groet op om »the Conciliation-Bill« tror jeg, at Regeringens Beslutning om at fremføre Mandsstemmeret og lade Spørgsmaalet om Kvindestemmeret aabent for House of Commons, netop gør Kvindernes Frigørelse ganske sikker og er den bedste Ting, der er hændet for Kvindesagen i mange Aar.

13. November 1911.

J. Ramsay Macdonald.